

دانشگاه آزاد صدرنشین دانشگاه‌های ایران

صفحه ۲ را بخوانید

در لایحه بودجه ۹۸ برای مالیات بر ثروت فقط ۲/۶ درصد سهم لحاظ شد در حالی که مالیات سنگین از حقوق کارمندان و تولیدکننده‌ها گرفته می‌شود

بار مالیات ثروتمندان روی دوش کارمندان

عکس | ایران

ایران با سردار دومین گام را محکم برداشت

پیروز جنگ ویتنام

۹»

مدیر موسسه گاج که کتاب‌های کمک‌درسی چاپ می‌کند چه شرکت‌های اقتصادی‌ای دارد؟

امپراتوری گاج

۱۸»

«فرهیختگان» شایعه کناره‌گیری وزیر امور خارجه از دولت را بررسی کرد

چرا ظریف باید بماند؟

۳»

آمریکا به جای تشکیل ناتوی عربی وزیر خارجه اش را مسئول برگزاری یک همایش ضد ایرانی کرد

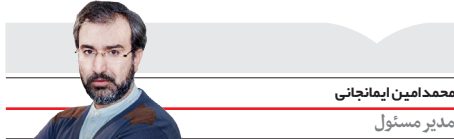
شیپورچی جنگ دبیر همایش شد

۷»

عکس | Getty Images

سر مقاله

جشنواره عمار به مثابه یک مشرب فکری

محمد امین ایمانجانی
مدیر مسئول

نوشتن درباره رویش مهمی چون جشنواره عمار سهل و ممتنع است. جشنواره‌ای که همزاد و همراه جبهه فکری- فرهنگی انقلاب و مولود فضای پسا ۸۸ است، آنقدر در این سال‌ها خوش درخشیده که گفتن از ظرفیت‌هایش تکرار مکررات است، پس گفتن از آن هم سخت است و هم سهل. لذا دوستان عماري این یادداشت را نه به‌عنوان یک نقدنامه بلکه به چشم یک خدا قوت ببینند.

عمار مهم است؛ چون منشا و مبدأش فریادی بود اعتراضی؛ فریادی بود که می‌گفت آنچه در عرصه سینمای ایران می‌گذرد بازنمای دقیقی از همه ایران نیست و این حرف درستی بود؛ حرفی بود که در فضای آن سال‌ها در عرصه‌های اجتماعی، سیاسی هم قابل تعمیم بود. اعتراضی بود که بگوید همه ایران تهران نیست و همه تهران هم شمیران. عمار با این ایده نضج گرفت و در این سال‌ها پر و بال یافت و چترش را وسیع‌تر کرد. عمار یک تفکر بود که خواسته یا ناخواسته، اثر مهمی بر پیرامون خود گذاشت.

خیلی اشتباه است اگر آثار جشنواره عمار را محدود به نمایش چند اثر در سینما فلسطین ببینیم. ایده‌ای که پشت شکل‌گیری عمار بود، امروز به شکل موثری روی سینمای ایران هم اثر گذاشته است. عمار تولید ادبیات کرد، چارچوب ساخت و نیرو و بدنه اجتماعی موثر پرورش داد. به عرصه مستند نگاه کنید، آثار عمار فقط در سینما فلسطین جا نمانده است. اگر چند روز قبل از عمار سری به چارسو

و سینما حقیقت می‌زدید، ردپای عمار را به وضوح مشاهده می‌کردید. مستندهای سیاسی، اجتماعی و فرهنگی پرتعدادی را نظاره می‌کردید که نگاه سازندگانش به‌وضوح در همان پارادایم اعتراضی تنظیم شده بود.

چند روز قبل یک روزنامه، شبه‌منظره‌ای صوری بین دو همفکر درمورد کارنامه یکی از سیاست‌پون برگزار کرده بود. نکته جالب آنجا بود که می‌گفت چون کسی را مخالف آن اندیشه پیدا نکردیم، بین خودمان نمایش بازی کردیم و جالب‌ترش این بود که خود این روزنامه چند روز قبل‌تر از مستندهای متعددی گلایه کرده بود که در نقد آن چهره سیاسی ساخته شده و در جشنواره حقیقت به نمایش درآمده بود و همه آن مستندها در نقد تفکر و ایده شمیرانیزاسیون ایران بود.

نمی‌توان خیلی مطلق گفت، اما تسامحا باید بگوییم وفور مستندهای سیاسی در سال‌های اخیر یکی از خروجی‌های عمار است. عمار است که در این سال‌ها توانسته جرات خوبی به جوانان حزب‌اللهی و میهن‌دوست بدهد که دوربین به دست بگیرند و به دل جامعه بزنند و مستند اجتماعی بسازند یا سوالات سیاسی موضوعیت‌دار در سطح جامعه طرح کنند، به سمت پژوهش بروند و به سوالات پاسخ بدهند تا تاریخ آن گونه روایت شود که واقعا هست، نه آنچه فرستنده درشت‌گوی ملکه و ملک می‌خواهند جعل کنند.

عمار مهم است؛ چون فقط یک جشنواره نیست، یک مشرب فکری است که درونش جوشش اتفاق می‌افتد و در چارچوب آن نیروهایی پرورش پیدا می‌کنند که می‌توانند آینده سینمای ایران را به‌شکلی غیر از آنچه امروز است، بسازند. خوشبختانه در سال‌های اخیر هم شاهد بودیم که برخی خروجی‌های عمار به جشنواره فجر هم رسیده‌اند، از این رو عمار شبیه مدرسه فوتبالی باشگاه‌های بزرگی مثل بارسلونا یا رئال عمل می‌کند

که می‌تواند بن‌مایه سینمای ایران را در سال‌های آینده دچار دگردیسی کند.

عمار مهم است؛ چون علاوه‌بر تولیدکننده، بدنه‌ای از توزیع‌کنندگان و مصرف‌کنندگان محصولات فرهنگی را شکل داده که سطح سلیقه‌شان ارتقا پیدا کرده و دیگر هر محصولی را مصرف نمی‌کنند و این ذائقه‌سازی اگر با کار رسانه‌ای خوب همراه شود، می‌تواند سامانه مصرف و بعد سامانه تولید را هم به شکل جدی‌تری تحت‌تأثیر قرار دهد.

عمار مهم است؛ چون افق دید تولیدکننده و مصرف‌کننده فرهنگ را تغییر می‌دهد. چشم‌اندازی که امسال در برخی محصولات عمار برای ایران آینده تصویر شد، اقدامی راهبردی بود که حرف اصلی‌اش اعتراض به اکنون‌زدگی امروز بود.

به‌رغم همه نکات مثبت، اما حتماً به کار دوستان نقدهایی هم وجود دارد. به گواه برخی کارشناسان، یک ایراد مهم که ممکن است در سال‌های آتی به پاشنه آشیل تبدیل شود، وجود یک نگاه کمی‌گرا به موضوعات بود، تعداد بالای محصولات با محتوای مشابه و فرم نزدیک به هم این نگرانی را تشدید می‌کند.

شاید نگرانی دیگر درخصوص عمار، دغدغه تبدیل این رویش بزرگ به یک باتوق باشد. راه عبور از چنین نگرانی احتمالی‌ای بازکردن گارد جشنواره در انتخاب سوره و موضوع و به استقبال حرف‌های مختلف رفتن است.

مساله بعد دغدغه ایزوله‌شدن خروجی‌های جشنواره است. بدنه‌ای که قرار است خروجی کادرسازی عمار باشد، باید حرف‌های مختلف را بشنود و کمی عمیق‌تر شود تا فرادروزی که خواست به بدنه سینما بپیوندد ناگهان با موجی استحاله نشود. عمار با همه نقدها همچنان یک اتفاق مهم و استراتژیک است که نوید روزهای خوش را در فرهنگ و هنر می‌دهد.

بازار نشریات دانشجویی در «فرهیختگان»

گزیده مهم‌ترین مطالب نشریات دانشجویی را در «فرهیختگان» بخوانید

فراخوان: اگر نشریه دانشجویی دارید، اگر علاقه‌مند به باز نشر مطالب خود در روزنامه‌ها هستید؛ اگر می‌خواهید نام نشریه خود را بیشتر در رسانه‌ها ببینید؛ هر هفته فایل بی‌دی‌اف و ورد نشریات را به آدرس @farhikhtegandaily ارسال کنید

اهمیت مزیت‌های نسبی در پایداری طرح «پایش»

رضا مسعودی
سرپرست دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات

به نظر بنده، طرح «پایش» به معنی موضوع محور و نیاز محور کردن حوزه‌های پژوهشی در کارشناسی ارشد و دکتری است و توجه به این مهم می‌تواند به نحوی در رفع نیازهای ملی و تولید محتوا بر مبنای نیازهای کشور در حوزه‌های مختلف، تأثیرگذاری خاصی داشته باشد. معتمد به مدد عملیاتی شدن این طرح، از پراکنده کاری و بی‌حاصل بودن پایان‌نامه‌ها و رساله‌های دوره تحصیلات تکمیلی جلوگیری خواهد شد، لذا باید بتوانیم با یک برنامه مشخص و سازوکار استاندارد ظرفیت‌های بیشتری از دوره‌های کارشناسی ارشد و دکتری را به این طرح اختصاص دهیم. قاعدتاً با این کار کمک قابل‌توجهی به حل مشکلات ملی می‌شود چون راه‌حل این مشکلات را خودمان ارائه می‌دهیم، قطعاً این کار به اشتغالزایی بومی ما هم کمک خواهد کرد، بنابراین از این حیث، این طرح بسیار اهمیت دارد، اما این طرح علمی باید پایدار باشد و در روند اجرای آن خللی وارد نشود. در این راستا اگر کار سیستمی باشد، امنیت دوام آن تا سطح بالایی تأمین می‌شود، مضافاً اینکه اگر مزیت‌های نسبی را بر این طرح ایجاد کنیم، به طور طبیعی این مزیت‌های نسبی هم در اعضای هیات علمی و هم در دانشجویان ما این انگیزه را ایجاد می‌کند که کار را با دقت بالایی پیش ببرند، اما خوب است در اینجا به این مزیت‌های نسبی اشاره کنم؛ مزیت نسبی به این ترتیب که اگر ما سراغ مسائل ملی و کشوری برویم، به‌طور طبیعی سازمان‌های مخاطب، نیازمند خروجی‌های این طرح‌ها هستند و اگر این اقدام مهم در دانشگاه‌ها، با سازوکار مدیریتی در مسیر فرایند نظام‌محوری و موضوع محوری مدیریت شود، و وقتی سازمان‌های هدف و مخاطبان، این برون‌دادها را ببینند و سراغ افراد انجام‌دهنده بروند، به‌طور طبیعی جامعه دانشگاهی متوجه می‌شوند این اقدامات مخاطب خاص خود را دارد و از این طریق با مخاطبان خود ارتباط

برقرار می‌کنند. این مساله باعث می‌شود به‌طور نسبی این فضا ایجاد شود که اعضای هیات علمی و دانشجویان ما برای فعالیت در این مسیر انگیزه بالایی پیدا کنند. البته اگر سازوکارهای سیستمی و تشویقی در دانشگاه‌ها تدوین و به نحوی درست و صحیح اجرایی شود هم می‌تواند به‌عنوان عامل مکمل، پایداری بیشتر طرح «پایش» را به ارمغان آورد. اما ذکر این نکته ضروری است که دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات فعالیت گسترده‌ای دارد، اما در حوزه پایش برنامه‌ریزی‌های دقیقی صورت گرفته است تا به بهترین وجه از توانمندی‌های این واحد استفاده شود. به هرحال به دلیل گستردگی مأموریت‌های این دانشگاه، ما باید تلاش کنیم با توجه به فعالیت‌های «لب دانشی»، به‌صورت همزمان نیازمحور بودن موضوعات را در سطح ملی هم پیگیری کنیم. ما حوزه علوم و فناوری‌های همگرا را به‌عنوان فعالیت محوری خود در پایش انتخاب کرده‌ایم. البته این حوزه شامل نانو، بیو، آی‌تی و چند موضوع دیگر است. در نتیجه هم در بحث فناوری و هم حتی در مباحث علوم انسانی این انتخاب ما قابل توجه و دقت نظر است. به عبارتی همپوشانی این موضوعات با هم باعث شده ما این موضوع را در نظر بگیریم. این موضوع، یک موضوع داغ و جهانی است و کشورهای مختلفی هم در این زمینه کار می‌کنند. مضافاً اینکه ما در این زمینه، نیاز ملی هم داریم. این بحث، بحثی گسترده، لب دانشی و یک موضوع ملی و کشوری است. از آنجا که مساله‌محوری، نیاز ملی و ویژگی‌های لب دانشی و به‌روز بودن در بحث علوم و فنون همگرا مطرح است، باعث شد ما به این جمع‌بندی برسیم که در این حوزه فعالیت کنیم. ما در چند ماه اخیر در واحد علوم و تحقیقات و در بحث تعیین موضوع برای حضور در «پایش» تلاش زیادی داشتیم که حاصل آن موجب دستیابی به نتایج درست و صحیحی هم شده است. در این میان گسترش و تقویت مباحثی چون نوآوری و پژوهش‌های کاربردی را هم با جدیت پیگیری می‌کنیم که در ماه‌های آتی بروز و ظهور اینها بیشتر خواهد شد و جامعه علمی ایران با این موفقیت‌ها بیشتر آشنا خواهند شد.